

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Științea tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II.

NR. 5555

6 PAGINI — 25 BANI

JOI

30 MARTIE 1967

CONCURSUL NOSTRU DE POEZIE

„TINEREȚE — VÎRSTA ȚĂRII”

În cinstea aniversării a 45 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist, ziarul „Științea tineretului” organizează un concurs de poezie intitulat „TINEREȚE — VÎRSTA ȚĂRII”, deschis tuturor celor ce doresc să participe, creatorilor amatori, cit și membrilor Uniunii Scriitorilor.

Concursul își propune să stimuleze și să valorifice creația literară inspirată de trecutul de luptă a partidului, al organizației noastre revoluționare de tineret, munca entuziasată a constructorilor socialismului, să reflecte în profunzime spiritul epocii contemporane, idealurile și năzuințele tineretului nostru.

Concursul se va desfășura între 1 aprilie—1 mai 1967. Cele mai bune poezii vor fi publicate periodic în ziar. „Lucrările vor fi expediate pe adresa: „ȘCINTEIA TINERETULUI”, Piața Științei, București, cu mențiunea: Pentru concursul „TINEREȚE — VÎRSTA ȚĂRII”.

Se vor acorda următoarele premii:

Premiul I	2 000 lei
Premiul II	1 000 lei
Premiul III	700 lei
Trei mențiuni a	500 lei fiecare

AU INDEPLINIT PLANUL TRIMESTRIAL

● PITEȘTI (de la corespondentul nostru).

Întreprinderea de poduri metalice și prefabricate din beton Pitești este a 10-a unitate din regiunea Argeș care a îndeplinit înainte de termen planul trimestrial. Până la sfârșitul trimestrului se estimează depășirea producției globale cu 1 200 000 lei, iar producția marfă cu 900 000 lei.

Vor fi date în plus 100 tone construcții metalice, 3 schele metalice, 4 poduri rulante.

● GALAȚI (de la corespondentul nostru).

Stația de sortare a minereului din Galați este prima unitate industrială din această regiune care și-a îndeplinit înainte de termen planul trimestrial. Până în data de 25 martie colectivul de muncă al stației a realizat o depășire de 9 la sută a producției globale cit și la indicatorul producția marfă. În această perioadă productivitatea muncii a înregistrat o creștere de aproape 11 la sută. Folosind la maximum instalațiile automate de transport, organizând judicios circulația feroviară internă,

precum și operativitatea în ziua expediției, sortorii de minereu s-au angajat ca până la 31 martie de la Galați să mai fie expediată în plus furnalelor patriei o cantitate de peste 10 000 tone minereu.

● ORADEA (de la corespondentul nostru).

Fabrica de produse chimice „Sinteza” din Oradea, a raportat zilele acestea îndeplinirea planului trimestrial. Printre altele, chimiștii de aici au livrat în plus, pentru export, acid acetic salicilic și benzolat de sodiu farmaceutic în valoare de 400 000 lei.

STUDENTUL PRACTICANT

PUNCTE DE VEDERE

Prof. dr. ing.
Gheorghe Nițescu
rectorul Institutului politehnic
din Brașov

Pornind de la sarcinile de mare răspundere pe care Congresul al IX-lea al P.C.R. le-a trasat industriei noastre, școala superioară tehnică, ca și întregul învățământ superior, își sporește preocuparea de a da uzinelor — care cunosc astăzi un rapid proces de modernizare — cadre cu o pregătire tehnică, științifică și practică în concordanță cu acest proces. Strădania de a contura mai bine, de a corela perfect pregătirea teoretică de înalt nivel a studenților cu cea practică, realizată în condițiile unei industrii moderne, ne preocupă în mod deosebit.

Cei mai mulți dintre studenții noștri vin direct din liceu, fără a fi trecut prin producție. Pentru ei practica capătă o importanță foarte mare. Susțin și cu propunerea că studentul trebuie să fie antrenat să lucreze efectiv în producție în perioadele de practică. Pentru realizarea acestui obiectiv, cred că ar trebui să dezvoltăm colaborarea cu întreprinderile și ministerele tutelare, să stabilim concret: unde, când și cum pot lucra studenții. Așa cum se desfășoară în prezent practica în producție — mă refer la tendința de a aglomera cu studenți practicanți uzi-

(Continuare în pag. a V-a)

Iulian
Cazacu

inginer șef al Uzinelor
„Tractorul” din Brașov

Ne bucură faptul că în ultima vreme s-au inițiat numeroase discuții, s-au făcut investigații menite să dezvăluie experiența cea mai bună, formele cele mai eficiente de practică, observații privitoare la deficiențele — încă numeroase — care stăruie în conceperea și desfășurarea practicii. Este o măsură care va contribui, fără îndoială, la perfecționarea procesului pregătirii practice a studenților.

Practica în producție continuă să aibă un caracter informativ, studentul practicanț mai este încă un turist prin uzină. Sint de părere că singura cale către realizarea unui deziderat des formulat — scurtarea perioadei de acomodare a tânărului absolvent cu sarcinile sale ingineresti la intrarea în uzină, scurtarea stagiului, de fapt — este creșterea gradului de eficiență a practicii în producție a studenților.

De aceea, cred că reducerea numărului de studenți-practicanți într-o uzină trebuie să fie urmată de elaborarea unor programe de practică legate direct de specificul întreprinderii unde se efectuează practica, programe care să fie îmbunătățite în fiecare an cu ceea ce ridică nou uzina respectivă. Prin astfel de programe

(Continuare în pag. a V-a)

Construcții noi în orașul Suceava

Inițiative ale constructorilor ieșeni

IASI (de la corespondentul nostru). Munca de fiecare zi a constructorilor din cadrul Șantierului 204 instalații și montaj Iasi i-a dus pe aceștia la concluzia că procesul tehnologic al lucrărilor pe care le execută poate fi în mod substanțial îmbunătățit.

Astfel, în urma experimentării practice a unor inițiative s-a luat hotărârea ca toate instalațiile electrice, sanitare, de încălzire centrală, a lucrărilor, duce la cit și cele de aerisire și desprăzire să se prefabrică pe ansamble în atelierul centralizat din Iasi și apoi să fie

transportate pe șanțire pentru montaj. Valorificarea acestor inițiative asigură condiții mult mai electrice, sanitare, bune de executare a lucrărilor, duce la o creștere cu peste 12 la sută a productivității muncii și la o reducere considerabilă a prețului de cost.

CADRAN

Gestul auto- criticii

Dacă simțul critic, facultate dintotdeauna amenească (ine mai ales de natura intelectuală, în schimb gestul autocritic, exercitarea asupra propriei tale persoane a ochiului critic, indică dimensiunea etică, conștientă valoarea morală, moralitatea oricărui om. Căci sinceritatea gestului — dincolo de puterea autoserutării este rodul unei lupte interioare, dintr-un simț moral, mal mult sau mai puțin prezent în fiecare om, și reversul delicat neglijabil al vanității și înfumurării, al orgolului și încăpăținării.

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a II-a)

Întreprinderea pentru raționalizarea și modernizarea instalațiilor energetice. Se verifică una din centralele telefonice manuale

Foto: AGERPRES

BAZĂ PENTRU PRELUCRAREA FRUCTELOR DE PĂDURE

ORADEA (de la corespondentul nostru).

Pentru valorificarea fructelor de pădure din regiunea Crisana, în localitatea Oșorhei de lângă Oradea a început construirea unei baze de prelucrare dotată cu instalații moderne. Aici se vor putea valorifica la un nivel calitativ superior 1 000 de tone ciuperci, smeturi, afine, mure și alte fructe de pădure. Construcția va fi dată în folosință până la sfârșitul acestui an.

Va fi terming! un nou proiect... La planșetă — tânărul inginer Eugen Platon de la Institutul de Protecție pentru uzine și instalații din industria construcțiilor de mașini (I.P.C.M.) București

FOTO: O. PLECAN

REALITATEA UNUI VIS BĂTRÎN

de Rusalin Mureșan

Tare rău îmi pare că în comuna Oprșoru, raionul Vinju Mare nu l-am mai întâlnit pe președintele cooperativei agricole de acum cinci ani, Nicolae Vilcea. Îmi pare rău fiindcă acum cinci ani, când am scris primul reportaj despre această cooperativă agricolă, publicat în ziarul „Înainte” din Craiova, aproape ne împrietenisem, eram cam de aceeași vîrstă. Nicolae Vilcea avea pe atunci 28 de ani și era președinte, acum e și mai tânăr... e student la zi, urmează cursurile facultății de agricultură din Craiova. Lucrul acesta mi s-a părut nu ieșit din comun, ci puțin ciudat, Vilcea nu-mi pomenise niciodată despre visul acesta al său de a deveni inginer agronom; pe semne însă că dragostea sa pentru „arta cultivării pământului”, cum spunea el, l-a captivat, l-a determinat să ia măsuri cu el însuși. Competența este un bun de preț, inseparabilă și de munca agricultorului. Sint convins că cele 4 375 hectare arabile ale Oprșorului vor avea nevoie de noua lui meserie de inginer, și el, legat trup și suflet de cooperativă, îi va fi alături totdeauna. Vestea mi-a comunicat-o Dolea Ion, secretar al comitetului de partid din

comună, pe care îl cunosc din aceeași perioadă. „Vă aduceți aminte, îmi spune el, acum cinci ani eram deabia la început. Ne lipseau multe. Fondul nostru de bază era de 2 113 676 lei, cooperativă avea un autocamion, valoarea zilei-muncă ajunsesse la 11 lei. Vi se păreau acum valoare de 12 000 000 lei; avem cinci autocamioane. — Eu mă bazez pe tineret — completează noul președinte al cooperativei, tovarășul Nicolae Predi, el însuși tânăr. Aproape că nu există sector de activitate în care tineretul să nu-și aducă din plin contribuția. De fapt, sint aceeași tineri pe care i-ați cunoscut acum cinci ani. Pe vremea aceea eram brigadier, munceam în mijlocul tinerilor din comună. Îi mai țineți minte? Discuțind cu doi tineri entuziași, soții Truța — ingineră zootehnist, el inginer agronom și secretar al comitetului U.T.C. din cooperativă — am aflat că mulți dintre tinerii de acum cinci ani, perseverind în completarea cunoștințelor lor, au devenit piloni de bază în activitatea cooperativei

(Continuare în pag. a II-a)

ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI

DE CE LIPSEȘTE ARTA POPULARĂ DIN PRODUCȚIA DE ARTIZANAT ?

de
Paul
Petrescu
secretar științific
al Institutului
de Istoria Artei
al Academiei

Artizanalul, prin multiplele sale implicații, a depășit, în momentul de față cadrul dezbaterilor teoretice de coloratură estetică și a devenit o chestiune de acut interes național. Nu este vorba doar de faptul economic, desigur important, definit de termenii „ce și cit producem” și „cit și cum vindem”, ci și de legitimitatea întrebărilor majore: „cum producem” și „cum ne reprezentăm” pe noi, românii, ceea ce producem. La aceste întrebări nu se poa-

te răspunde cu veșnicul argument al „rentabilității”. Negot cu adevărat rentabil și pe durată lungă nu se poate face decât cu o marfă de calitate, dacă e să vorbim în termenii dragi merceologilor. Un raid înlesnit de redacția „Științei tineretului” în câteva din marile magazine de artizanat din București, ne-a reținut în contact cu o problemă pe care o știam și pe care încercam să o uit cu speranța că, înec, înțec, ceva se va schimba

în acest domeniu. Magazinele mari, spațioase, cu pretenții de lux, ne-au întâmpinat cu rafturile doldora de sute de obiecte de lemn strunjit și lăcuit, cu o producție de ceramică neagră imposibil de definit de unde vin, cu zeci și zeci de obiecte ce păreau a fi redate, pe o cale de-a dreptul fantastică din reziduații a interioarelor de odinioară. Le credeam moarte și plerite pentru totdeauna, iar ele stăteau liniștite și parcă

șirete, sub galantarele lucitoare aduse din mahalale și bicleuri, sub cristalele strălucitoare din magazinele Capitalei noastre. De neamz. O producție e normă de prost gust care nu mai afectează reputația proprietarului de dugheana de altă dată, care putea vinde orice sub lozincă „bani să însă”. Această producție ne vizează pe fiecare dintre noi și, mai grav, țara întreagă. Țara căreia i-a fost oferită o sală întreagă, acum cîteva luni, la marelui muzeu al

Culturilor din Ciudad de Mexico, țara care a reunit succese de inegalabilă strălucire la toate expozițiile de artă populară de pe mapamond, țara care este o vatră de cultură și civilizație milenară pe pământul bătrînei Europe. Țara care are azi, în plină înflorire industrială, mii de mesteri talentați în toate ramurile unei arte populare de străveche tradiție, această țară vinde

(Continuare în pag. a V-a)

PERMANENȚA CLASICILOR

Cunoscutele deficiențe în „planificarea” vieții muzicale bucureștene au redus acum, în a doua parte a stagiunii, strălucirile unor simfonice dominate de ineditul unor prime audiiții sau de participarea unor reprezentanți de frunte ai artei interpretative contemporane.

Pregătirile unor turnee au diminuat și eforturile spre calitate ale unor ansambluri, făcând unora lor unor manifestări improvizate, care în nici un caz nu pot constitui pilonii arcului de boltă a unei stagiuni de prestigiu. În Mergind însă pe aceleași drumuri „bătătorite”, concertele pe care le-am auzit săp-

CRONICA

Muzicală

țele estetice) iar, din păcate, interpretările nu sînt întotdeauna așa cum Mozart ar merita o admirabilă idee a acestui concert poate fi socotită o compensație.

Concertul a fost o demonstrație în plus a permanenței acestei muzici în care ingeniozitatea se îmbină cu patetismul „zîmbetului” cu „lacrima” libertatea fanteziei cu riguroasa tehnici compozitice. Acest uimitor și unic complex pe care îl reprezintă Mozart pune în interpretare, poate mai subtil decît oricare alt compozitor, problema stilului. Orchestra a fost conștientă de dificultatea rolului ce-i revine și concentrarea sa de-a lungul întregii serii a fost evidentă. În consecință, putem vorbi despre un crescendo valoric de la o simfonie la alta, pe măsură ce instrumentistii și dirijorul pătrundem mai în esența spiritului mozartian.

Dacă Interpretării Simfoniei nr. 39 îl putem reproșa unele ezitări, celei a Simfoniei nr. 40 tempoul ușor accelerat, în schimb Simfonia nr. 41 „Jupiter”, s-a impus ca una din realizările cele mai valoroase.

Forța bucuriei, intensitatea luminii degajate în capodopera lui Mozart și-a găsit o exprimare de mare fidelitate.

În ultimii doi ani, Antonin Ciolan dirijorul încrețit cu glorie a șapte decenii de energică activitate muzicală, este un oaspete frecvent și mult așteptat al Ateneului.

Antonin Ciolan a poposit acum în București alături de formația muzicală care-i datorește în bună parte întregul prestigiu dobîndit în ultimii ani: Filarmonica clujeană.

Omgogenitate, perfectă integrare stilistică, o excepțională știință a dozajului, permanența griji pentru o frazare maximă cizelată — iată câteva dintre virtuțile formației clujeze vizibile de la acest prim concert bucureștean în care au fost programate Andantele din Cvartetul op. 11, Concertul pentru vioară (solist Stefan Ruha) și Simfonia a V-a.

Conturînd înalte valori interpretative ale colectivului clujean, concertele au venit să demonstreze nu numai roadele desăvîrșitei arte pedagogice a dirijorului ci ne-au dat și prilejul audierii unui festival în care Ceaikovski a fost

restituit în deplinătatea coordonatelor sale.

S-a spus adeseori că trăsătura dominantă a artei lui Antonin Ciolan este modalitatea în care octogenarul nostru sef de orchestră știe să dea meșteu un relief înnoitor tradiției, să ne facă să ne bucurăm de fiecare dată de frumusețea fără vîrstă a capodoperelor clasice.

Tălmăcindu-ne pe Ceaikovski, Antonin Ciolan a pătruns spre marile izvoare ale creației, i-a estompat excesele romantice, și i-a restituit inefabilele pagini de frumusețe.

Ajuns la pupitura, Antonin Ciolan contopește valorilor marii sale experiențe dirijorale, inalterabilului său gust stilistic, forța, temeritatea, pasionalitatea, într-un cuvînt, toate atribuțiile unei tinereti conceptuale fulgerător dobîndite în fața partiturii.

Naturalețea fluxului melodic al Andantei, din versiunea orchestrală a Cvartetului de coarde, gradația pulsației ritmice pe care o dă concertului lui Ceaikovski, infinitul număr de nuanțe pe care le primește zguditorul motiv ce circulează prin toate mișcărilor Simfoniei — rămîn momente de neuitat pentru acei care au avut privilegiul de a-i recuscita pe muzicienii clujești.

SILVIU GAVRILA
IOSIF SAVA

Plata tetului (Lacul de acumulare Bicaz)

VIATĂ DE ORGANIZAȚIE

A AVEA UN STIL DE MUNCĂ ÎNSEAMNĂ A CUNOAȘTE

ÎNSEMNĂRI
DE LA PLENARA
COMITETULUI
REGIONAL
CRIȘANA AL U. T. C.

Comitetul regional Crișana al U.T.C. a analizat în ultima sa plenară activitatea organizațiilor U.T.C. din școli. La dezbateri au participat, ca invitați, tovarășii profesori, directori ai unor școli, reprezentanți ai statului popular regional, consiliului sindical, comitetului de cultură și artă, direcției regionale cinematografice și ai altor instituții cu care comitetul regional al U.T.C. colaborează în realizarea activităților educative. Materialul prezentat și discuțiile care i-au urmat au înfățișat un tablou cuprinzător al rolului organizațiilor U.T.C. în viața școlii, al aportului pe care și-l aduce în complexul muncii de educare comunistă a elevilor. Ne oprim însă asupra unor aspecte care ne-au reținut mai mult atenția.

„...La tribună un om tânăr, vorbește despre experiența sa. Nu este un orator excelent, se vede de departe, că își caută cuvintele încercînd să selecteze gîndurile și faptele cele mai semnificative. Asistența îl ascultă, însă, cu interes.

— Mi-am început munca la catedră — spune Dorel Tîlbor — acum doi ani. Mi s-a repozitat o clasă despre care se spunea că este cea mai recalcitrantă. Și am făcut cunoștință cu elevii; de la început mi-au apărut vioi, inteligenți, plini de inventivitate. Dar erau indisciplinați, hotărîți să nu învețe decît la materialele care-l interesau. Mi-am dat seama că trebuie să-i cunosc bine și să-i câștig nu cu vorbe mari ci cu argumente convingătoare. M-am făcut că ignoriez refuzul lor de a învăța la obiectele de care nu vor avea nevoie în profesie; am luat ca bază doar realitatea că știu ce vor să devină în viitor, că domeniile alese corespund unor pasiuni și înclinații reale. De aici, am pornit. Prima oră educativă s-a intitulat „A viaa cu ochii deschisi”. A fost o convorbire sinceră, frumoasă, romanică, dacă vreți. Dar ea le-a dezvăluit elevilor că știu puțina lucruri despre viitoarea lor profesie. Și, ceea ce a fost esențial — nu știu ce și unii inginerii sînt necesare cunoștințe de istorie, să spunem, că trebuie să stăpînească cel puțin o limbă străină, să aihă un vocabular al ales, bogat. Odată ajunși la această constatare, balanța catalogului a început să se echilibreze. Au urmat și alte convorbiri despre viitorul lor, despre profesione. Paralel am început să sprijin comitetul U.T.C., să-i stimulez inițiativa, să-l ajut să inițieze acțiuni de prestigiu care să ducă la creșterea autorității organizației de bază U.T.C. Astfel din cei 34 de elevi (30 sînt utechii) 25 au medii de la 7 în sus!”

Tovarășul Tîlbor — membru al comitetului regional — este profesor la Liceul nr. 1, din Oradea; în școlile orîndene activează însă numeroși profesori tineri și învață peste 10.000 de elevi. Cum a fost valorificată această experiență sau alta, mai interesantă, care să se facă simțită în atitudinea elevilor față de învățatură, în comportarea lor? — Numai la liceul nr. 4 — spune tovarășul Aurel Simuț,

primul secretar al Comitetului orășenesc Oradea al U.T.C. activează patru profesori tineri, membri ai comitei pentru problemele muncii în rândurile elevilor. Activează o fel de a spune, cel puțin în ceea ce privește aportul pe care și-l aduce în viața organizației U.T.C. pentru că, aici, mai mult de jumătate din elevi sînt corigenți, disciplina, comportamentul lor lasă de dorit.

Ideea că profesorii, cu experiența lor de viață, cu pregătirea lor pedagogică au datoria să sprijine mai concret activitatea organizațiilor U.T.C. a fost reluată și de alți vorbitori. Astfel, tovarășa Olimpia Mihăilescu, directoarea Liceului nr. 5 din Oradea, arată că în clasele în care dirigînții conducerea cu comiteele U.T.C., participă la acțiunile inițiate, stimulează, cu faț pedagogic, opinia utechilor, se obțin rezultate mai bune la învățatură și disciplină. „Dar toate cadrele didactice ar trebui să manifeste interes față de activitatea U.T.C. și acest lucru este valabil începînd cu secția de învățămînt — observa domnia sa. În școala noastră, de pildă, fără o motivare serioasă profesora, care era secretara comitetului U.T.C., a fost mutată la un alt liceu. Pînă a fost ales un alt cadru didactic în această muncă a trecut destulă vreme și acest lucru s-a resimțit în activitatea organizației U.T.C.” (În plenară s-a arătat că procedeele de a muta profesorii care sînt secretari U.T.C. de la o școală la alta este vechi în orașul Oradea; secția de învățămînt nici măcar nu se simte obligată să informeze comitetul orășenesc darămite să-i mai caere și încuviințarea).

În cadrul plenerii s-a făcut observația că modul defectuos în care funcționează unora colaborează dintre organele U.T.C. și secțiile de învățămînt se resimte în ultimă instanță în școli. Printre alte exemple a fost oferit și acesta: sînt școli în care aproape nu se mai termină controlul; vine o brigadă a comitetului raional al U.T.C., apoi una a secției raionale de învățămînt, după care urmează brigăzile de la regiune. Fiecare desprinde alte concluzii, sugerează alte măsuri, și, din acest „lanț al slăbiciunilor” școlii nu se alege practic cu prea mare ajutor. Nu s-ar putea crea brigăzi mixte, care să studieze, să controleze dar, mai ales, să ajute la remedierea unor neajunsuri?

Printre vorbitori a fost și tovarășul Lar Marțian — inspector șef în cadrul secției de învățămînt a statului popular regional. Bine informat asupra stărilor de lucruri din școlile regiunii, el a făcut observații pline de conținut cu privire la sistemul de notare, la exigența profesorilor, la modul în care se alcătuiesc clasele reale și umane, la calitatea cunoștințelor absolvenților școlii generale, la limitele actualului regulament școlar. Observațiile sale au vizat, însă, numai procesul instructiv și n-au contribuit la clarificarea unor direcții de urmat în ceea ce privește sprijinul organizațiilor U.T.C. de către cadrele didactice pentru îmbunătățirea activității lor educative, n-au indicat posibilitățile unei mai bune colaborări între organele U.T.C. și secțiile de învățămînt. În intenția plenerii — notabilă de altfel — a stat de la bun început o investigație a punctelor de vedere, care să se unească într-o acțiune unitară, armonios concepută, forurile a-mintite. Totuși, participanții la discuții au clarificat în mică măsură căile îmbunătățirii colaborării, au adresat critici timide și lăturale. Abia în concluziile plenerii lucrurile au fost spuse mai răspicat.

— Viața extrascolară a elevilor trebuie să fie adiacentă cu preocupările generale ale lor, să înțegrească cunoștințele pe care le primește la cursuri, să contribuie la lărgirea universului lor spiritual — spunea în plenară tovarășul profesor Viorel Horji, de la Liceul nr. 1 din Beius. Aceasta nu înseamnă să le oferim niște prelegeri plicticoase ci, pornind de la propriile lor dorinți, să-i invităm la manifestări tineresti, cu un bogat conținut educativ. În ceea ce privește organizația U.T.C. din liceul nostru, și-a propus — și a realizat în bună măsură — un ciclu de activități complexe, care urmăresc o idee comună și care, prin forma lor atractivă, au câștigat aderența elevilor. Am făcut excursii cu caracter istoric, ne-am oprit la monumente și locuri memorabile; între excursii am invitat în școală veterani de război și militanți ai mișcării muncitorești, am vizionat filme și am citit cărți care slăvesc fapte de seamă din istoria poporului. S-au învățat cîntec revoluționare și patriotice.

O experiență asemănătoare a relatat și tovarășa Virginia Caba, secretar al Comitetului raional al U.T.C. Alesd, care a subliniat ideea că indisciplina și comportarea necorespunzătoare își fac cu dese-bire loc în școlile în care organizațiile U.T.C. nu manifestă inițiativă în folosirea timpului liber, organizează manifestări sablon, care nu atrag elevii. Dar, din păcate, numărul acestora nu este de ignorat. Din ce cauze unele organizații U.T.C. reușesc să atragă elevii la activități interesante, pe placul lor, iar altele hat pasul pe loc, nu cunosc preferințele elevilor și recurg la soluții care se dovedesc ineficace?

— Comiteele U.T.C. ale claselor, deci ale nucleelor unde ar trebui să pulseze viața de organizație — a încercat să explice tovarășul Aurel Simuț — se compun din elevi, deci din tineri în formare, lipsiți de experiență organizatorică. Aici ar trebui să intervină rolul activistului U.T.C. Iată însă că activiștii, și nu numai ei, ci și membrii comiteului orășenesc nu cunosc de-a lungul specificul acestor organizații și, deci, în ultimă instanță, nu le oferă un ajutor practic. Pe de altă parte, activistul U.T.C. nu este nici în posesia unui material metodic ajutător, care să sintetizeze experiența bună. Or, munca educativă pe care trenezăsară în școlile noastre este înțegrită în U.T.C. în școală nu se poate duce după „inspirație”, trebuie să aihă un solid suport științific, pedagogic. Mi se pare că pe această linie am putea primi mai mult sprijin din partea cercetătorilor în domeniul pedagogic.

Intr-adevăr, observația tovarășului Simuț este întemeiată. Neajunsurile din activitatea organizațiilor U.T.C. din școli — s-a arătat în plenară — se datoresc și modului defectuos, lipsit de continuitate și perspectivă, în care unele birouri ale comiteetului raional și orășenesc îi îndrumă activitatea. Astfel, sînt frecvente cazurile în care unii membri ai birourilor, activiști ai U.T.C., desi repozitați să îndrume munca în licee, școli profesionale, licee de specialitate, școli generale, nu se preocupă de pregătirea activului U.T.C. din școlile respective, de consolidarea politică organizatorică a fiecărei organizații de bază, de promovarea și statornicirea aicla a unor tradiții proprii, de mare valoare educativă. S-a desprins ca o necesitate stringentă instruirea periodică a activiștilor cu problemele specifice muncii în rândurile diferitelor categorii de elevi, cunoașterea de către aceștia a programelor și planuri-

lor de învățămînt ale unităților școlare în care muncesc.

În cadrul raportului și în discuții s-au abordat foarte multe probleme — și aceasta este un lucru bun — dovedind preocuparea pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului al VIII-lea și ale plenerii C.C. al U.T.C. privind îmbunătățirea activității U.T.C. în școli. Munca comiteetului regional U.T.C. și a organelor sale în ceea ce privește școlile, trebuie, după

pareerea noastră, să cîștige în adîncime, în competență, să se depășească stadiul — necesar și el, dar insuficient — al sesizării fenomenelor de factură pozitivă sau negativă. Or, pentru aceasta activistul U.T.C. trebuie să se apropie mai mult de școală, să-i cunoască specificul și, mai presus de toate, să-i formeze competența de a aborda problemele școlii ca activist și pedagog.

Acesta înseamnă, în fapt, a avea un stil de muncă.

MARIETA VIDRAȘCU

LA TRIBUNAL
(Din caietul de schițe al TIEI PELTZ)

Bau-bau, tătucule!
Foto: I. MARCOVICI

GESTUL AUTOCRITICII

(Urmare din pag. 1)

nouă, ținînd de coordonatele sociale noi socialiste. Căci auto-critica de pășește interesul individual și autoevaluării fiind o altitudine socială, o permanentă raportare pozitivă la felul în care muncesc, a raporturilor pe care le stabilim cu colectivul din care facem parte. E modalitatea cea mai deschisă, pentru stabilirea racondurilor dintr-un individ și colectivitatea sa imediată. Atitudinea aceasta indică gradul de moralitate a oricărui om. Raporturile noi statornicite de epoca noastră socialistă impun ca datele de prestigiu cultivarea simțului auto-criticii. Și faptele atestă înrădăcinarea la noi a acestei modalități generoase de perfectibilitate individuală pusă în slujba progresului colectiv. Exercițiul acestui simț moral creează o atmosferă colectivă sinceră, fecundă inițiativelor și potrivirii de caracter și virtutii diverse, ponderabile determinante în statornicirea spiritului de echipă.

Valoare morală deja cîștigată, gestul auto-criticii ridică și alte probleme în care eludarea ei de către unii sau excelsul superficial al altora impun reabordarea problemei. Cu alte cuvinte, trebuie aruncată mînașua falsei auto-criticii înopinată plătite de metafora „a-și pune canuș în cap” și de opusul ei, eludarea prin rigoarea a oricărui invitații realiste la auto-critică.

CALE LIBERĂ... DAR CUI?

În toamna anului trecut, Comitetul de caucii sintetic din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej a primit o nouă promoție de muncitori; au fost întîmpinați cu flori, stringeri de mîna, li s-au creat condiții bune de muncă și viață. Acum, după mai bine de 6 luni, majoritatea acestora lucrează cu pasiune, dovedesc temeinice cunoștințe acumulate în școală și la practică.

Mai sînt însă absolvenți care încă din prima zi au început să infirzie sau să absenteze nemotivat, să piardă vremea. Pentru abateri repetate conducerea comitetului de caucii a desfășurat contractele de muncă ale tinerilor Moise Nicolae, Ion Micu, Nicolae Cuzeli, Marin Petrică, Nuțu Gheorghe și Gălărașu. S-au grăbit oare tovarășii cînd au luat o asemenea măsură? Am cercetat faptele aici și la școala care i-a pregătit, și putem afirma că măsura a fost justă.

La școală ni s-a spus: „s-au făcut eforturi pentru pregătirea unor muncitori capabili, dar au existat și... rebușuri”. Afirmatia de de-a dreptul umitoare, mai ales atunci cînd e făcută de un cadru didactic. Dacă în uzine se iau măsuri energice pentru eliminarea totală a rebușurilor, cum își poate permite să le producă o școală?

Să mergem mai departe. Cei șase absolvenți au fost în tot timpul școlii indisciplinați, corigenți, nota la putare nu a trecut mai mult de 7. Chiar la materiile de bază, e vorba de acelea de care depindea viitoarea lor meserie, erau întotdeauna slab pregătiți. S-au făcut încercări din partea conducerei școlii, a organizației U.T.C. — toate acestea nesoldindu-se cu rezultate scontate, dorite. Preocupările celor șase „eroi” erau cu totul altele decît învățatura.

Moise, Cuzeli, Micu au fost

eliminați... cu drept de reinscriere (!) la chiar propuși pentru exmatriculare definitivă. Și totuși, iată-i pe cei șase elevi absolvenți cu diplome de muncitori în buzunar. Nu este nevoie să ținem firul în patru pentru a descoperi cauzele care au generat această stare de lucruri. Ele sînt elementare de simple și de neperșur. De fiecare dată s-a găsit cineva care să intervină, să facă apel la „omenia” profesorilor. Mai de voie, de cele mai multe ori de nevoie, profesorii, pentru a fi „omeniși” le-au dat examenale. La terminarea celor trei ani de cursuri, tovarășii din conducerea școlii au semnat certificatele de muncitori, bucuroși că au scăpat de cei mai indisciplinați elevi. Ce s-a putrecut mai departe, cunoaștem din rîndurile de mai sus.

Am solicitat și părerea părinților despre fiii lor. Ce fac acum? Și-a găsit fiecare cite un loc de muncă în întreprinderile din Călărași. Să-i urmărim. După trei zile de la angajare la întreprinderea de prefabricate, Moise avea pontată o zi; Cuzeli nici nu călcase pe la întreprindere, Marin Petrică și Micu se gîndesc... să se recalifice.

„Combinatul de caucii a avut și are nevoie de cadre calificate dar a fost pus în situația să renunțe la șase tineri indisciplinați, nepregătiți, rezultat al „omeniei” greșit înțeleasă în școală. Dacă un impiecat de mișcare ar tot drumul unui tren pe o linie blocată, va da șansa care ar fi urmările. Și în cazul nostru semaforul a fost deschis unor oameni necalificați, dîndu-li-se pe mîna instalații moderne, care costă milioane. E necesar ca pe viitor și la Școala de chimie din Călărași semaforul să dea cale liberă numai aceluia care se dovedește capabil să stăpînească tehnica modernă.

VERA RADU

REALITATEA UNUI VIS BĂTRÎN

(Urmare din pag. 1)

agricole de producție din Oprisoru.

„Oprisoru are nume de om — își spune părerea Dolea Ion, Poate de la Oprea, poate de la Opris, în orice caz strămoșul acela îndepărtat, pierdut în negura veacurilor ar fi mîndria de realizările străstrăneptilor lui. El o fi fost cioban coborîtor din Carpați în ritmul tînguitor al doinelor de jale și dor, fiii săi or fi ostași de-a lui Mircea cel Bătrîn, nepoții lui, tovarășii de-a lui Tudor, o parte dintre strărănepti, în număr de 29, au cum ucși la 1907, așa cum dovedește placa comemorativă din comună. Generația anilor noștri rîdînd la o treaptă nebună înaintea locului comunei noastre în ansamblul efortului general spre o viață fericită!”

Și intr-adevăr, tinerii din Oprisoru acum cinci ani erau simpli cultivatori de pămînt, fără nici un fel de specializare. Azi toți sînt absolvenți sau pe cale să absolve cursurile agro-zootehnice de trei ani. Popescu Constantin este azi, la numai 27 de ani, unul din brigadierii zootehnici pricepuți și

vicepreședinte, cu experiență adîncă de cooperativist.

Din tinerii de acum cinci ani au țesut specialiști buni, și chiar dacă unii nu mai sînt în comună poartă cu ei mîndria de a fi opriseni. Din simplii brigadierii, tehnicieni ori conductorii de ateleaje azi, se cîștiga ani în urmă, cînd au început, nu aveau la îndemînă experiența de acum. Nu aveau decît entuziasmul și puterea de muncă proprie tinerieții. În primul rînd trebuiau produse mîntoanele de vițe necesare plantării. Deci, era necesară o pepinieră. Au apelat la „Agrossem”, care le-a pus la dispoziție alții și portaliot. Astfel au plantat peste un milion de butași din soiuri de mare valoare. Dar pregătirea altorului și portaliotului, cere comișii tehnice deosebite, specialiști pricepere. Așa s-a făcut că primii 20 de tineri au urmat un curs de calificare la Craiova, după care, în anul următor, au calificat ei la locul de muncă alți peste 200. Au amenajat încăperile de forțare (nu pe rumeș, ci pe nisip, acesta fiind mai la îndemînă) în incinta unor grajduri, cărora li s-au adu-

gat sisteme de încălzire lefttme și eficece. În acest rădîmțip au trimis la specializare, pe timp de 9 luni, un tînr, pe Matei Nicolae, actualul brigadier al acestui sector. De rețurmarcă că din cei 200 de specialiști altoitori, peste nouăzeci la sută sînt tineri. Tocmai de aceea au hotărît în adunarea generală să se ocupe mai intens de loturile de vie și pepiniere. Sînt aici unele munci mai grele, pe care tineretul le execută cu mult mai ușor, altele, cum ar fi altoitul, cer calități caracteristice tinerieții: ochi buni, precizie în mișcări, răbdare.

400 de tineri din comuna Oprisoru aduc o apreciazabilă contribuție la realizarea vizului altor generații de a readuce, cu o sportivitate valoare, bogăția viței de vie pe aceste locuri. Unul din numeroșii altoitori la adunarea generală a tutechilor a fost Marin Radu, în etate de 70 de ani, care a spus, printre altele: „Acum cincizeci și ceva de ani eram de vîrstă voastră și în timpul serviciului militar m-am „calificat” și eu... ordonanță la un colonel. Intr-o zi,

avînd colonelul musafiri, i-a servit cu vin. Le spunea că e vin din Goul-Drincti. Eram mîndru că vinul din satul meu are căutare. Era tare bun. După ce m-am liberat, m-am interesat, în comună de soarta viitorilor. Erau aproape distruse de filozoră. Am ascultat cu cită însuflețire aji vîrbîit. Bravo, băieții mei! Ce n-am putut face noi atunci, faceți voi acum. Gă doar pentru voi le faceți!”

Cei patru sute de tineri din Oprisoru au pornit cu dreptul, cum s-ar spune. Cele 14 hectare de vie pe rod au dat numai anul trecut un venit de 340.000 lei. Anul acesta se vor planta încă 120 hectare, iar pînă în 1970 Oprisoru va avea 500 hectare de vie. Îl priveșc cu cită pricepere îmbînă altoitul cu portaliotul cei 200 de tineri altoitori. Lamelele bricegilor intră în lemnul moale, alte mîini de fete și băieți asced altoiturile gata îmbinate în paturile lor de nisip. În toate se vede pastunea, dragostea pentru noua meserie.

Aceștia sînt eroii reportajelor mele de acum cinci ani.

LA UZINELE
„I MAI”
PLOIEȘTI

Anunțăm în pagina publicată în „Știința tineretului” din 27 octombrie 1966 că procesul pe care-l deschidem la Uzina „I Mai” din Ploiești va fi un proces de durată, până la eliminarea cauzelor care l-au generat. Era, dacă vă mai amintiți, un proces declarat rebuturilor și tuturor celor care, direct sau indirect, îl ajută să se hrănească din metalul uzinei, din celelalte materii prime, provocând mari pagube materiale.

„Sentința finală” a primei dezbateri suna așa: „rebutul poate și trebuie să fie obligat în Uzina „I Mai” să coboare către limită minimă, către zero”.

Care este acum situația, după 5 luni, în acest proces?

Intrebarea noastră primește un răspuns categoric.

— Sintem hotărâți — afirmă Ion Burada, secretarul comitetului U.T.C. pe uzină — să declarăm recurs...

Tovarășul Burada scoate dintr-un sertar al biroului un dosar. Citim cu atenție titlatura lui: „INIȚIATIVA PROCES REBUTURILOR”. Zimbim. Secretarul observă și intervine.

— Ziarul ne sugera, în încheierea articolului din octombrie, ca noi, uzina, să declarăm „proces rebuturilor”. Ne-am însușit această sugestie, și-am transformat procesul într-o inițiativă permanentă de muncă.

DE LA BRIGADA
„ȘCINTEII
TINERETULUI”

C. PRIESCU
ION CHIRIAC
NICOLAE ARSENE

RECURS

DUPĂ 5 LUNI DE LA PUBLICAREA UNUI ARTICOL ÎN ZIARUL NOSTRU

Suportul moral al inițiativei

Am primit la redacție, în urma publicării „procesului”, răspunsul comitetului U.T.C. Patru pagini de text bătute la mașină în care fiecare frază era o dovadă că organizația U. T. C. de aici a tratat critica ziarului cu multă seriozitate și receptivitate. Răspunsul înfățișă un tablou de măsuri concrete care să contribuie, alături de măsurile stabilite de conducerea uzinei, la stăvirea drumului rebutului. Reporterul care a scris articolul era invitat să revină în uzină pentru a constata că ele au început să prindă viață chiar de-a doua zi.

Traseul brigăzii „Știința tineretului” a cuprins și orașul Ploiești și sositim prezența noastră în uzină ca un răspuns la invitația făcută.

Sintem bucuroși s-o spunem, din capul locului, că intervenția

critică a ziarului a născut aici o inițiativă legată prin mi de fire de viața economică a uzinei.

— Am vrut să cunoaștem exact — explică tovarășul Burada — cum și în ce fel pot acționa organizațiile U.T.C. pentru eliminarea rebutului, cum și în ce fel trebuie să desfășurăm „procesul” incit el să aibă în fiecare uzină, eficiența maximă.

Am invitat în acest scop la comitetul U.T.C. șefii de secție, maștrii, cadre U. T. C., specialiști din serviciile de concepție și funcționale. Consultarea cu aceștia ne-a ajutat să cunoaștem ce forme concrete, practice, poate să îmbrace inițiativa noastră în toate compartimentele procesului de producție — de la proiectare până la montajul general.

taje după elaborarea proiectelor și a soluțiilor tehnologice, orele de proiectare consumate pentru refacerea acestor lucrări.

Nu e greu de observat că pentru tinerii care lucrează în sectoarele calde planul de măsuri cuprinde obiective care să acționeze direct asupra rebutului. „Analiza rebutului tău” (maștrii și controlorii tehnici de calitate analizează zilnic, în prezența celor în cauză, cele mai importante rebuturi produse de tineri), schimburi de experiență, demonstrații practice și săptămânal, analiza publică (sub formă de proces) a rebutului pe schimburi.

Ultimul capitol al planului de măsuri întocmit de comitetul U.T.C. se adresează organizațiilor U.T.C. din sectoarele de prelucrare, confecții metalice și montaj. Ce ac-

țiuni sint prevăzute? Denumirile lor ne conduc direct la scopul pe care-l urmăresc: „Operațiunea zilei” (înainte de începerea lucrului, în 5-10 minute, maștrii atrag atenția tinerilor să-și controleze mașinile și sculele cu care lucrează iar aceștia prezintă maștrilor eventualele greutăți pe care le au), prezentarea primei piese la control, folosirea unor panouri pentru popularizarea celor care reutează, „De ce ai rebutat tovarășe?” „Microfonul acuză rebutul” (existența imprimată pe viu), debateri publice (sub formă de proces) asupra rebutului etc.

Socotim acest plan de măsuri al comitetului U.T.C. un ghid, un al patrulea reporter al brigăzii noastre, și pornim cu el în mână, în documentare, prin secțiile uzinei.

alt colectiv informează periodic proiectanții și desenatorii cu ultimele standarde, cu modificările apărute în acestea. Desenatorii — toți fără excepție — au fost încadrați la cursurile de ridicare a calificării. Intre tinerii proiectanți și desenatori există o adevărată întrecere pentru reducerea consumului de metal. Finalitatea acestei întreceri? Cele

mai eficiente soluții, fie prinse în planul de proiectare, fie neprinse, sint supuse Consiliului tehnic intern. Așa au apărut câteva soluții foarte îndrăznețe — cu reduceri masive de metal — la săniile grupurilor motopompe, la cutiile de antrenare a pompelor de la instalațiile de foraj etc. Sint acțiuni concepute și urmărite, până la finalizare, de organizația U.T.C.

prima dezbaterie publică în „procesul rebuturilor”. Imi revine misiunea, deloc plăcută, de a prezenta cuvintul acuzării. Secția noastră a rebutat în primele două luni din acest an peste 7000 kg metal. Ce înseamnă asta, vă e clar tuturor. Pagube mari a-duse uzinei, aduse fără chemăm astăzi în fața „instanței” noastre principale acuzări.

În sală e o liniște deplină. Se aude, fiind reprodus și pe banda de magnetofon, doar zgomotul mașinilor. Șeful secției face o scurtă pauză. Își aruncă privirea asupra și întreabă instantaneu: „Zaharia, unde-i Niculescu? Ți-am spus să ai grijă să-l aduci aici. Zezi, a șters-o!” Își drege glasul, pentru o tonalitate mai gravă, și citește lista celor care reutează cu numele, pronumele și cantitățile de piese reutate. Constantin Dumitru — 76 kg; Alexandrescu Gh. — 91 kg; Ion Dumitrache — 98 kg; D. Dinu — 115 kg; Gh. Nicolae — 340 de kg ș.a.

Numele celor citați și cantitățile reutate sint însoțite în sală, de reacții prompte, de mari semne de exclamare: „340 de kg. Uite cum pierdem noi metalul...”

— Spuneți aici, în fața noastră, își încheie acuzarea șeful secției — de ce ați rebutat?

În fața microfonului se află o voce stinsă. Vorbește aproape nedeslușit.

— Spune, Constantin Dumitru, spune tare, să audă toți. Ai avut sau nu surprinzi din partea secției, pentru a lucra bine. De ce ai rebutat?

— Recunosc, am avut... Dar nici C.T.C. nu mi-a verificat prima piesă.

Intervine o voce din sală:

— Piesele le-a dus la control ajutorul tău. Inseamnă că știi că nu sint bune.

— Nu știam...

Ținărul nu mai poate rezista celor 200 de priviri îndreptate spre el. Gura lăcomă a rebutului îi atrage spre ea, pe unii din neglijență, pe alții din nepricepere, iar pe alții, uneori, din motive independente de voința lor. Dialogul care se „începe” între prezidiu și acuzări nu exclude nici una din aceste situații.

— Să avem ritmicitate, să să nu mai dăm rebuturi — se apără Gh. Alexandrescu. Nu o săptămână să stăm — așa cum se întâmplă la începutul lunii — ca apoi să „tragem” tare. Spre sfârșitul lunii, maștrii stă pe capul meu. Dă-i bătaie, zice. Dă-i bătaie! E imposibil ca în acest asalt să reutezi...

(Ne-a părut rău că pe banda de magnetofon n-am găsit explicație și la această situație. O cerem noi, de data aceasta, tovarășului ing.

Dabija. De ce nu există ritmicitate în secția sapeforaj, tovarășe inginer?)

— Am primit ordin de la maștru — se aude vocea lui Gh. Nicolae, „campionul” rebutului, — să schimb mașina. M-a trecut pe altă mașină, fără să-și dea seama că dispozitivul de adăncime al acesteia nu este bun.

— Incercarea „campionului” de a leși „basma curată” eșuează.

— Spune tovarășe Nicolae, au făcut sau nu tehnologii instructaje speciale, în care au arătat că nimeni nu are voie să înceapă lucrul la o mașină până nu o verifică atent, până nu se asigură dacă este echipată cu cele necesare, dacă este reglată?

Nicolae tace. Voci din sală: da! Aceleași voci: „Să spună adevărul. Alerga după cistig, fără să facă muncă de calitate”.

Pe fondul unor astfel de replici, de intervenții la obiect, care n-au lăsat nici un dubiu asupra vinovatului, s-a desfășurat întregul proces. Partea finală a acestuia, prin cuvintul muncitorilor care n-au produs nici un rebut în acest an (Nicolae Sava, Ștefan Toncu, Ion Ivan) a dat o și mai mare greutate opiniei publice a secției.

Procesul a avut un e-cou imens. Cei care reutează cantități mici, până la 10 kg, au venit a doua zi la comitetul de partid și U.T.C. și au cerut să fie „jertziți”, pentru că ei nu vor mai reuta niciodată. Muncitorii din celelalte schimburi se interesau dacă va fi și la ei „proces”. Ce dovedesc toate acestea? Că „procesul” — în cazul de față inițiativa organizației U.T.C. — este o formă viabilă, eficientă, de combatere a rebutului.

și cauzele (din vina muncitorului, a maștrului, a documentației, a materialului etc.) pentru a se cunoaște exact răspunderea vinovatului.

Antena permanentă a procesului este în secția de sapeforaj o vitrină concepută în mod sugestiv. O gură mare, larg deschisă, pe care scrie „rebut”, trimite săgeți „magnetice” pe suprafața vitrinei. În capătul acestor săgeți sint scrise numele celor care produc rebuturi și cantitatea respectivă. În stînga și în dreapta, însoțite de versuri satirice, caricaturile „explică” apariția rebutului. Titlul vitrinei este el însuși sugestiv: „Nu alimentați gura lăcomă a rebutului!”

Am sugera fanteziei creatorilor acestei vitrine, un plus de operativitate. Îndemnul ei „Nu alimentați gura lăcomă a rebutului!” va fi respectat numai în măsura în care „vitrina” — deci opinia publică — nu va lăsa „nevăzut” nici un autor de rebut, va fi mereu prezentă „pe față”, cuvintul ei va fi mereu actual. Altfel riscă să nu mai fie o antenă, ci un decor al secției! Observație, cel puțin la data vizitei noastre, întemeiată în întregime pentru panourile „Proces rebuturilor din secția remorcii”. Numele înscrise pe panouri erau de circa o lună, iar unele erau complet libere. Am fost tentați să credem că atelierul respectiv lucrează în acel moment fără rebut. Da de unde! Vinovații sterseră cu buretele numele lor, nu și rebutul pe care continuă să-l produce, și nimeni n-a observat asta până atunci. Chiar așa să fie? Nu, invitați, tovarășii, formalismul nătr-o acțiune altă de importantă, că el, „nepoliticos” cum este, nu se lasă prea mult așteptat.

Dacă ați „emula” și... calificarea

— Sintem în măsură să declarăm recurs în „procesul rebuturilor” — punem întrebarea, pentru a declanșa o discuție directă, în secția turnătoriei de oțel.

Interlocutorii noștri sint pe rind Florian Niculescu, secretarul comitetului U.T.C. și ing. Gh. Stănescu, adjunct al șefului de secție.

— Pe luna martie, da — răspunde tovarășul Niculescu. Eu lucrez la controlul tehnic de calitate și vă pot informa că între 1 și 10 martie n-am înregistrat nici un rebut.

— Dar pe ianuarie și februarie?

— Avenit o reducere a pierderii de metal prin rebut, față de anul trecut — precizează tovarășul inginer Stănescu — de aproape 50 la sută. Rebutul s-a menținut totuși ridicat în aceste două luni: 2,07 la sută, din producția realizată.

— Ce acțiuni practice, care să antreneze toți muncitorii din secție, ați întreprins pentru reducerea rebutului?

— Comisia de calitate a secției — ne explică tovarășul ing. Stănescu analizează zilnic piesele reutate și comunică pe loc, în fața celor în cauză, constatările ei. În cazul nerespectării tehnologiei, s-a stabilit ca reperul respectiv să nu fie trimis la boza de rebut, ci să fie reținut în secție timp de 24 de ore, pentru a fi analizat

și discutat cu toate schimburile. Metoda a dat rezultate, a provocat o emulație în rândul echipelor, maștrilor și schimburilor de a nu avea piese reținute pentru „judecarea”. Așa imi explic și rezultatele din prima decadă a lunii martie.

— Căutăm mereu cauzele — intervine Florian Niculescu — pentru a reduce la zero rebutul. Noi, organizația U.T.C., am analizat ieri (10 martie) activitatea cursurilor de ridicare a calificării.

— Aveți, deci, concluzii proaspete...

— Da, dar nu prea îmbucurătoare. Frecvența tinerilor este în scade schimburi (schimburi C, de pildă), foarte slabă — sub 50 la sută.

— Ce faceți, când tinerii nu frecventează cursurile?

— Stăm cu ei de vorbă, îi lămurim să vină să învețe.

Aici nu-i nevoie să se recurgă la muncă de lămurire. Cine nu vrea să-și perfecționeze cunoștințele profesionale, pentru a munci mai bine, și a-duce prejudicii uzinei, să fie pus să plătească aceste daune. Tovarășul Stănescu vorbea de emulația provocată de „judecarea” pieselor reutate și de suportarea costului rebutului de către cei vinovați. Aplicați, tovarășii, această emulație și pentru cei ce nu-și ridică calificarea!

Puls și impuls în sectoarele de concepție

Simți pulsul inițiativei de cum intri în sectoarele de proiectare, atmosferă de muncă și de creație există la fiecare planșetă.

— Ce am făcut într-o zi? — povestește ing. Gh. Minoiu, secretarul organizației U.T.C. Am cerut aprobarea șefului de serviciu și am verificat (operația aceasta am încredințat-o unor specialiști din serviciu) proiectele elaborate în acea zi. Am constatat că unele proiecte erau incomplete, că anumiți desenatori nu săpănesc tehnica cotărilor, nu apelează pentru aceasta la standarde. Am comunicat concluziile acestei verificări într-o scurtă ședință de lucru și am socotit omisiunile de proiectare rebuturi ale muncii noastre.

A fost o intervenție vie, dinamică, care a dat un impuls inițiativei. În primul rând, pentru că s-a dovedit practic utilitatea ei în sectoarele de proiectare. Nu puțin erau aceia care ziceau „Inițiativa nu se poate aplica la noi întrucât noi nu producem rebut fizic”. Verificarea inopinată a fost o lecție convingătoare pentru toți desenatorii.

În al doilea rând, s-a realizat o aderență unanimă la obiectivul ei. Aderență concretizată, între altele, în numeroase propuneri pentru îmbunătățirea muncii. Un colectiv alcătuit din ing. M. Muzurencu, Gh. Bogdan și Coralia Ivan verifică, înainte de transcriere în proiecte, schițele desenatorilor mai noi pentru evitarea eventualelor greșeli. Un

Fundamentarea ei științifică

Relatările secretarului comitetului U.T.C., însoțite de argumente și fapte, se impun atenției noastre. Constatăm că aplicarea inițiativei s-a făcut pe o bază științifică, reală. În toate organizațiile U.T.C. s-au studiat cu deosebită atenție documentele. Plenarii C.C. al P.C.R. din 21—23 decembrie 1966 și docu-

mentele Plenarei C.C. al U.T.C. din ianuarie 1967. Planul de măsuri al comitetului U.T.C. pentru aplicarea inițiativei este întocmit, de la un capăt la altul, în spiritul acestor documente.

În sectoarele de concepție vor fi considerate rebuturi (și li se va declara proces) modificările survenite în docu-

Relatări din sala unui „tribunal public”

Sintem, prin intermediul unei benzi de magnetofon, în sala unui „tribunal public”. Adică în secția sapeforaj. Aici, are loc o dezbaterie, cu unul din schimburi, în

sală sint prezenți toți muncitorii, maștrii și inginerii acestui schimb. Cuvintul acuzării este susținut corect și argumentat, de ing. Gh. Dabija, șeful secției.

— Deschidem astăzi,

Sentința nu se pronunță acum

REBUTUL A FOST
REDUS ÎN MEDIE CU

50-70%

FAȚĂ DE ANUL
TRECUT

Comparăm, la serviciul C.T.C. al uzinei, datele statistice. Fată de perioada corespunzătoare a anului trecut, rebutul s-a redus în medie cu 50 până la 70 la sută în principalele secții ale uzinei. Situația — altă vreme eț se mai lucrează cu rebut — nu este considerată de nimeni satisfăcătoare și lupta împotriva acestui „consumator” de metal și manoperă continuă cu înverșunare. Continuă prin complexe măsurii tehnice de perfecționare a tehnologiei și producției. Continuă — și aici inițiativa organizației U.T.C. are o mare rază de acțiune — pe planul conștiinței. Acesta este și motivul pentru care nu pronunțăm nici o sentință în „recursul” la procesul rebuturilor. Am dori ca ea să fie pronunțată de colectivul de aci, și cît mai repede, prin eliminarea totală a rebutului din viața uzinei.

la procesul rebuturilor

Sub semnul cooperării internaționale

Bulgaria și Japonia au convenit, în principiu, să încheie un acord în domeniul navigației și să înființeze un comitet comun pentru problemele comerțului dintre cele două țări — a declarat în cadrul unei conferințe de presă Ivan Budinov, ministrul comerțului exterior al R.P. Bulgaria, aflat în prezent în vizită la Tokio. El a precizat că acest comitet urmează să examineze posibilitățile existente în vederea extinderii colaborării economice, științifice și tehnice dintre Bulgaria și Japonia. Una din formele de colaborare, dintre cele două țări — a adăugat ministrul bulgar — va fi crearea unor companii mixte bulgaro-japoneze.

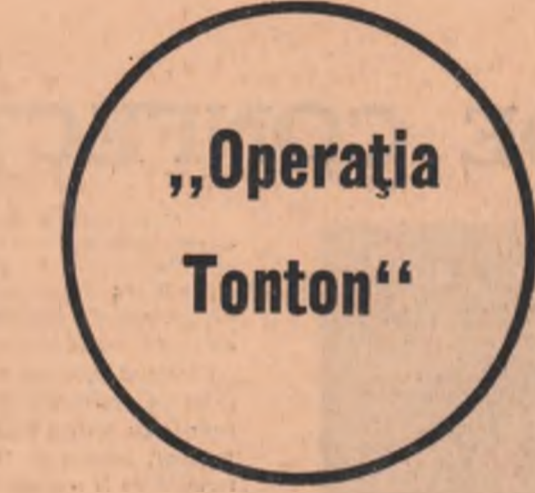
La Atena au început marșurile Comitetului iugo-

slavo-grec pentru relații culturale, care se vor prelungi timp de 3 zile.

La Budapesta și-a început marș lucrările cea de-a șaptea sesiune a Comisiei bulgaro-ungare pentru colaborarea economică și tehnico-științifică dintre cele două țări. Se anunță că în cadrul actualei sesiuni a Comisiei vor fi examinate o serie de probleme legate de colaborarea bilaterală în domeniul construcției de mașini, industriei metalurgice, chimice și usoare. Vor fi discutate, de asemenea, probleme referitoare la colaborarea tehnico-științifică și schimburi de mărfuri dintre cele două țări în anii 1966—1967, precum și la activitatea desfășurată de întreprinderile mixte bulgaro-ungare „INTRANSMAS” și „AGROMAS”.

Contesa Denise de Briey, soția unuia din principalii acționari ai faimosului Union Minière din Haut Katanga, s-a sinucis în luxoașă ei vilă din Bruxelles. Deși cultiva rafinamentul, doamna de Briey și-a explicat funestul ei gest printr-o epistolă mai mult decât banală: „N-am mai putut suporta”. Ceva mai indiscret, soțul sinucigașei a lămurit: contesa nu s-a putut împăca deloc cu gândul că U.M.H.K. a rămas fără K. Mai precis, exact la o lună după ce a primit vestea că statul congolez s-a desautorizat de celebrul conțern, ea a pierdut orice chef de viață. Se îngrozea la ideea că dividendele aite de grase de pe urma cuprului jefuit în Katanga au secat definitiv.

Patronii lui U.M.H.K., rușii în operațiuni complicate au, firește, nervi mai tari decât ai neconsolatei contese. Și totuși, judecând după unele dezvăluiri, nici ei nu stau prea bine cu sistemul nervos. Au fost secase din nou de la naftalina vechi planuri nerealistice, amestec de

himeră și jind după un trecut mort. Cotidianul britanic GUARDIAN relatează că actualmente, în diferite țări din Europa occidentală și America Latină se desfășoară „cea mai amplă recrutare de mercenari pentru o companie în Katanga”. Aflăm, astfel, că Moise Chombe (condamnat la moarte în contumacie de justiția congo-

leză) și-a adunat un întreg stat major militar și are la dispoziție pentru preparativele sale sume totalizând milioane de dolari. Sume pe care cotidianul britanic le apreciază ca fiind „cele mai importante care au fost vreodată destinate încercărilor de secesiune în Katanga”. Mai puțin, ziarul sud-african

SUNDAY EXPRESS care are la Johannesburg s-a grăbit să releve că „într-o regiune din Republica Sud Africană” se află actualmente „un centru de regrupare” care numără peste 1.500 de mercenari pentru „campania katangheză”, că în Angola se construiesc trei mari tabere de instrucție moderne pentru „forțele de invazie katangheze” (citește pentru mercenarii lui Union Minière) și că „importante cantități de armament ușor și greu au fost depozitate la granița dintre Angola și Congo”. Noul proiect poartă (potrivit ziarului sud-african) și un nume răsunător: Se numește „operația Tonton”. E adică, direct inspirată din porecla pe care mercenarii i-au dat-o lui Chombe.

Un plan care poartă numele unui condamnat la moarte! Simbol și ironie. În felul ei, contesa de Briey a tras, dacă ne gândim bine, concluzii: mai lucide decât mulți dintre patronii U.M.H.K.

E. R.

Turneul lui Humphrey

Continuându-și turneul în Europa occidentală, vicepreședintele S.U.A., Hubert Humphrey, a sosit ieri la Bonn, după vizitele de la Geneva și Haga. Marți, vicepreședintele Statelor Unite a avut întrevederi cu membrii guvernului olandez, la sfârșitul cărora ministrul de externe, Josef Luns, a declarat ziarștilor că problemele esențiale ce au fost abordate cu acest prilej s-au referit la războiul din Vietnam, divergențele din N.A.T.O., soarta negocierilor tarifare ale runde Kennedy, precum și altele. Luns a declarat, totodată, că „în ceea ce privește runda Kennedy, între cele două părți a existat o identitate largă de vederi”.

La Bonn, Humphrey va participa la conferința ambasadurilor americane acreditate în diverse capitale și organizații internaționale din Europa occidentală. Participă, de asemenea, ambasadourile S.U.A. în Canada. Conferința va dura până vineri. Până în prezent n-a fost dată publicității nici o știre cu privire la ordinea de zi a conferinței, dar în cercurile politice din Bonn se consideră că va fi abordată, printre altele, problema relațiilor Est-Vest.

La Bonn, Humphrey va avea o întrevedere cu ministrul de externe vest-german, Willy Brandt și cu cancelarul Kiesinger. Agenția FRANCE PRESSE menționează că înființarea Humphrey-Brandt urmează să abordeze fricțiunile care se manifestă în ultima vreme între Bonn și Washington în domeniul militar și mai ales în problema achizițiilor de material militar și mărfuri din Statele Unite și Anglia pentru a compensa cheltuielile în deșise necesitate de întreținerea trupelor anglo-americane staționate pe Rin. În același timp vor fi discutate și aspecte de ordin general interesind Europa occidentală, Piața comună, runda Kennedy și situația internațională.

VIETNAMUL DE SUD : Tanc american capturat de luptătorii forțelor patriotice

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

R. P. D. COREEANĂ : Elevi în vizită la observatorul astronomic din Phenian

● ZIARUL „Ultimas Noticias” a publicat o știre în care informează că în apropiere de localitatea Mezcala (Statul Guerrero) s-a prăbușit un obiect de formă cilindrică, de mărimea unui autobuz. Un trimis special al ziarului a interogat numeroși localnici, care au confirmat că obiectul avea forma unui trabuc și au declarat că au auzit zgomotul produs de prăbușirea lui. El au specificat că în cădere obiectul a emanat o lumină orbitoră, imposibil de a fi confundată cu cea emisă de un meteorit. O unitate de infanterie a fost trimisă la fața locului pentru a stabili punctul unde obiectul a atins suprafața pământului și natura acestuia.

● MARTI a sosit la Belgrad un grup de profesori de la o serie de colegii pedagogice și universități din S.U.A., care urmează să întreprindă o vizită de trei săptămâni în R. S. Iugoslavia. Agenția Tanjug, precizează că delegația profesorilor americani, condusă de dr. Kenneth Young, președintele Colegiului universitar de stat din Cortland, statul New-York, va studia în timpul acestei vizite metodele practice în învățământul iugoslav, precum și posibilitățile efectării unor schimburi de studenți, profesori și publicații de specialitate în instituțiile pedagogice și universitățile celor două țări.

● MARTI, asupra regiunii centrale și vestice a Turciei s-au abătut pe neașteptate furtuni și viscole violente, care au paralizat zece de orașe. În cea mai mare parte a Anatoliei au căzut ninsoși abundente și au suflat vânturi înghețate, care au provocat întreruperea circulației și a comunicațiilor. Unele din regiuni au fost acoperite de zăpadă pentru prima oară în ultimii 87 de ani. După cum se anunță din Istanbul, cel puțin patru persoane și-au pierdut viața din cauza intemperilor.

Curceni în locul... N. A. T. O.

Autoritățile franceze se pregătesc să ia în primire clădirile în curs de evacuare care fuseseră ocupate de trupele N.A.T.O. și americane. În multe din aceste clădiri urmează să fie instalate spitale, instituții științifice, întreprinderi economice și diferite alte instituții de interes public. În clădirile fostului Centru de comunicații al armatei americane din Orleans se va extinde Institutul Pasteur, care-și va instala laboratoarele pentru producția de vaccini. De pe urma acestei extinderi vor cădea de lucru circa 1.500 de persoane. În clădirea Comandamentului suprem al puterilor aliate din Europa (S.H.A.P.E.) se vor muta o serie de servicii auxiliare ale diferitelor ministere. În nara clădire modernă a Cartierului general politic al N.A.T.O., din Bois de Boulogne, se va muta, după toate probabilitățile, Ministerul Afacerilor Externe.

O serie de clădiri rămase vacante vor fi ocupate de întreprinderi particulare. Astfel, opt firme dispută clădirile bazei aeriene de la Evreux. O firmă de automobile se va muta în instalațiile militare de la Ingrandes, în apropiere de Chatelleraul. Ea a și anunțat că va crea 600 de locuri vacante. În clădirile militare din Verdun se va instala cea mai mare crescătorie de curceni din Franța.

Terenurile folosite de armata americană în regiunea împădurită din Chize, în apropiere de Niort, vor fi folosite pentru Centru de studii biologice asupra animalelor sălbatice. În cazările din St. Nicolas se va instala Centrul național pentru explorări oceanice.

Ministerul Apărării al S.U.A., scrie agenția France Presse, a recomandat militarilor americani care vor sosi la Paris la sfârșitul lunii mai, cu prilejul Salonului aeronauteic internațional, să-și poarte cât mai puțin posibil uniforma pentru a „nu contraria populația franceză” în urma retragerii din Franța a trupelor americane.

Recomandarea Washingtonului este interpretată în cercurile militarilor americani ca un ordin, ei fiind obligați să nu poarte uniformă decât în exercițiul funcțiilor.

● LA MOSCOVA a fost inaugurat Festivalul literaturii sovietice, consacrat celei de-a 50-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Programul festivalului, care va dura șapte luni, cuprinde întâlniri ale poezilor și prozatorilor cu cititorii, discuții literare și altele.

● O EXPEDIȚIE canadiană compusă din opt oameni, care intenționează să atingă Polul Nord cu mijloace mecanizate, a părăsit marți localitatea Eureka din insula Ellesmere. Expediția speră să ajungă la Polul Nord la jumătatea lunii aprilie.

Ultima expediție care a atins Polul Nord peste gheață a fost cea din 1909 a exploratorului american Robert Peary.

Coloane imense de flăcări s-au înălțat toată noaptea de marți spre miercuri din epava incendiată a petrolierului „Torrey Canyon”, după ce asupra lui au fost lansate 41 bombe explozive. Suroatele de petrol în flăcări din jurul epavei au continuat să se deplaseze în direcția vântului. Un număr de 20 avioane au fost mobilizate să supravegheze și să „înțească focul”, în timp ce pe Jarmul Peninsulei Cornwall operațiunile de neutralizare a plajelor poluate au continuat să se desfășoare într-un ritm accelerat.

Ministrul de interne britanic, Roy Jenkins, a declarat, într-o conferință de presă, că guvernul englez a luat hotărârea de a bombarda epava petrolierului, fără să se consulte în prealabil cu proprietarii vasului și reprezentanții firmelor la care era asigurată nava pentru suma de 6 milioane dolari. El a precizat că această hotărâre a avut drept scop implicarea țărilor înseși în asigurarea siguranței înmăntări a strâmtului de petrol care amenința să polueze întinse suprafețe. Considerentele juridice și financiare, a menționat Jenkins, nu intră deocamdată în discuție.

„Profituri exagerate”

În Camera Comunelor guvern și o companie de aviație. Această însemnă că guvernul britanic va face o anchetă privind contractele încheiate de ministerele aviației cu firme particulare. Această hotărâre a fost luată după ce au fost dezvăluite public, sursele profiturilor uriașe ale întreprinderilor „Siddeley” din Bristol („Bristol Siddeley Engines”). În urma investigațiilor de acum câteva zile s-a constatat că „Bristol Siddeley Engines”, obținuse „profituri excesive” din contracte cu statul în perioada 1959—1963. În această perioadă, contractele încheiate cu firma respectivă pentru repararea eliozavei zece de aparate de zbor Viper și Sapphire erau în valoare de 16.500.000 lire, calculate pe baza unui „preț fix” (tip obișnuit de contract in-

tre guvern și o companie de aviație). Această însemnă că guvernul britanic va face o anchetă privind contractele încheiate de ministerele aviației cu firme particulare. Această hotărâre a fost luată după ce au fost dezvăluite public, sursele profiturilor uriașe ale întreprinderilor „Siddeley” din Bristol („Bristol Siddeley Engines”). În urma investigațiilor de acum câteva zile s-a constatat că „Bristol Siddeley Engines”, obținuse „profituri excesive” din contracte cu statul în perioada 1959—1963. În această perioadă, contractele încheiate cu firma respectivă pentru repararea eliozavei zece de aparate de zbor Viper și Sapphire erau în valoare de 16.500.000 lire, calculate pe baza unui „preț fix” (tip obișnuit de contract in-

Imagine din timpul tulburărilor care au avut loc în Sierra Leone

PREOCUPĂRI LA FREETOWN

Odată cu sosirea noului său președinte, Consiliul național al reformei din Sierra Leone va lua, probabil, în următoarele zile, o serie de importante hotărâri în vederea reglementării problemelor țării, atât pe plan intern cât și extern, apreciază observatorii din Freetown.

Observatorii apreciază că, pe plan extern, noul regim de la Freetown va trebui, în primul rând, să rezolve problema relațiilor sale cu Anglia, ca urmare a destituirii guvernatorului general britanic Henry Boston. Totodată, noul guvern de la Freetown va trebui să obțină recunoașterea celorlalte țări. Pe plan intern, sarcina Consiliului național al reformei va fi de a asigura ordinea, încercând să reducă tensiunea dintre principalele grupuri, provocată de ocazia recențelor alegeri. De asemenea, noua conducere va trebui să acorde o mare atenție funcționării administrației țării pe baza reorganizării instituite de C.N.R.

Pe de altă parte, agențiile de presă relatează din Las Palmas, Insulele Canare, că fostul președinte al C.N.R. Ambroise Genda, care în drum spre Freetown s-a oprit aici, urmare a destituirii guvernatorului general britanic Henry Boston. Totodată, noul guvern de la Freetown va trebui să obțină recunoașterea celorlalte țări. Pe plan intern, sarcina Consiliului național al reformei va fi de a asigura ordinea, încercând să reducă tensiunea dintre principalele grupuri, provocată de ocazia recențelor alegeri. De asemenea, noua conducere va trebui să acorde o mare atenție funcționării administrației țării pe baza reorganizării instituite de C.N.R.

Dedesubturile politicii „deficitului balanțier”

Neajunsuri destul de mari creează astăzi schimbările de marșuri intercontinentale așa numita criză a lichidităților. E vorba de un decalaj — care crește mereu — între mijloacele bănești necesare schimburilor și cele existente în mod real. Acest decalaj, la rândul său, este rezultatul ritmurilor diferite de creștere a volumului schimburilor, pe de o parte, și a rezervelor valutare, pe de alta. Astfel, între 1950 și 1965, în timp ce valoarea întregului comerț mondial a crescut de la 113,3 la 378,3 miliarde dolari, rezervele valutare ale lumii capitaliste au sporit doar de la 49,3 la 70,2 miliarde dolari.

Firește, toate țările afectate de lipsa lichidităților au căutat remedii. În mod aproape unanim s-a convenit că izvorul principal al deficiențelor îl constituie actualul sistem monetar intercontinental — așa numitul Gold Exchange Standard sau, precursat, G.E.S. — în virtutea căruia dolarul și lira sterlină pot constitui (alături de aur) rezerve valutare. Ca atare, s-a propus modificarea acestui sistem.

Statele Unite, principala putere beneficiară de pe urma sistemului G.E.S., nu doreau, desigur, să piardă avantajul ca moneda lor să fie considerată, oriunde și oricând, aur curat.

Dar, totodată, americanii nu puteau să nu recunoască alături de ceilalți parteneri ai lor, că actualul sistem monetar intercontinental nu mai satisface necesitățile circulației mărfurilor și că, prin urmare, trebuie făcut ceva. Așa a apărut planul american de creștere a „netului internațional de rezervă”, ca singur amendament al „Gold Exchange Standard”.

Poziția țărilor vest-europene — și în primul rând a Franței — este binecunoscută. Propuneau să se înființeze un „net” internațional de rezervă, cu un statut asemănător celui din C.E.E., prevăd înlocuirea lui G.E.S. printr-un sistem bazat exclusiv pe aur. Revenirea la etalonul aur ar însemna, automat, renunțarea la dolar și lira ca monede de rezervă. Totuși, în fața împotrivirii Washingtonului, țările vest-europene au consimțit să accepte planul american dar cu condiția ca Statele Unite să-și lichideze deficitul balanțier de plăți externe.

Mulți credeau că această acceptare va duce la un compromis. Dar, cel puțin până în prezent, Statele Unite au fost de altă părere. Începând cu anul 1958, balanțele de plăți externe americane s-au soldat, în permanență, cu deficite. Aceasta înseamnă că an de an din S.U.A. au ieșit mai mulți bani decât au intrat. Anul trecut, de pildă, deficitul a fost de 1,4 miliarde dolari. El se datorește angajamentelor militare din ce în ce mai mari ale S.U.A. (și în primul rând a greșelii din Vietnam), întreținerii a numeroase baze militare și investițiilor enorme de capital în străinătate. Toate acestea duc la o masivă și permanentă scurgere de dolari din țară. Dar ele afectează și rezervele de aur care, în întreaga perioadă postbelică, s-au micșorat necontenit. De la 24.600.000.000 dolari în 1949, aceste rezerve însumează astăzi doar 13.109.000.000 dolari, atingând cel mai scăzut nivel din 1938 încoace. Concomitent cu creșterea deficitului balanțier de plăți externe și cu reducerea rezervelor de aur, în S.U.A. s-a majorat și datoria publică; ea se cifrează astăzi la 330.000.000.000 dolari și se pare că nu e la punctul culminant, întrucât ministrul de finanțe american, Henry Fowler, s-a pronunțat zilele trecute pentru majorarea datoriei „peste limitele stabilite de Congres”.

ION D. GOIA